

dette. Men hvis det ærede Medlem derimod ved „pludseligt Overfald“ tænker paa et Angreb gennemført efter en fremmed Stormagts Regerings Ordre — ja, saa forslaaer den Ordning, som Partiet Venstre foreslaar, aldeles intet overfor et saadant Angreb. Derfor kan jeg ikke nægte, at jeg sjældent har hørt Udtalelser, der har forekommet mig i højere Grad at maatte føre til den modsatte Konklusion, end de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte paa dette Punkt.

Det ærede Medlem dvælede ogsaa ved et Spørgsmaal, som adskillige andre Talere har beskæftiget sig med, nemlig Fordelingen af de militære Kræfter efter den foreslaaede Ordning. To ærede Talere har i den Henseende omtalt en Udtalelse af mig ved et Møde i Grundtvigs Hus eller rettere sagt et Referat deraf i „Politiken“. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, der omtalte denne Udtalelse, var paa det rene med, at jeg ikke kunde have brugt den Vending, at $\frac{2}{3}$ af Styrken skulde ligge i Garnison i Sønderjylland. Det vilde det ærede Medlem ogsaa kunne se af selve Referatet. Jeg har, efter at min Opmærksomhed er blevet henledt derpaa, gennemlæst det paagældende Referat, og jeg ser da, at der først staar, at jeg fremsatte den Oplysning, at $\frac{2}{3}$ af Hæren efter Venstres Forslag vil faa Garnison i Jylland — jeg har sikkert brugt den Vending, vi plejer at bruge: Jylland-Fyn, men jeg er ikke helt vis derpaa, fordi man under militære Diskussioner bruger Udtrykket Jylland om Jylland-Fyn. Derimod har jeg ikke sagt, at $\frac{2}{3}$ af Styrken skulde have Garnison i Sønderjylland, men jeg har ganske sikkert tilføjet, at $\frac{2}{3}$ af Styrken var beregnet paa at samles til Forsvar af Sydgrænsen. Det er jo det, der er Tilfældet, det er det, hele Venstres Militærordning gaar ud paa: at samle $\frac{2}{3}$ af Militærstyrken til Forsvar af Sydgrænsen. Dette er Sandhed, og vækker det Opsigt andetsteds, kan man ikke rette Bebrejdelser derfor mod dem, der taler derom og søger at hindre det, men derimod mod dem, der har stillet et Militærforslag af en saa uforstandig Karakter. Der synes at herske nogen Tvivl om, hvorledes Fordelingen virkelig er, men enhver, der gennemlæser Lovforslaget, vil se, at der er 3 Divisioner, hvoraf de to er knyttet til Jylland-Fyn og kun den ene til Sjælland; de $\frac{2}{3}$ af Styrken hører, hvordan man saa gør det op, hjemme paa Jylland-Fyn og kun den ene Trediedel paa Sjælland, medens Forholdet tidligere var, at de $\frac{5}{6}$ af Styrken var paa Sjælland og $\frac{1}{6}$ i Jylland. Ingen kan betvivle, at dette er en fuldstændig Forandring af Dan-

marks Militærordning, en Vælden helt om paa Fordelingen af den militære Styrke i Danmark. Og den træder saa meget stærkere frem, som den betyder, at den jyske Hærstyrke ved Venstres Forslag fordobles. Efter Militærordningen af 1909 kunde der i Jylland tilvejebringes en Styrke paa op mod 20 000 Mand i Jylland-Fyn, men efter Venstres Forslag nu kan der tilvejebringes mellem 40 000 og 50 000 Mand. Derfor er det, man spørger: Hvad er Grunden dertil? Vi for vort Vedkommende har ikke lagt Vægt paa, hvor stort et Antal der kommer til at ligge i Garnison i Sønderjylland; naar den højtærede Udenrigsminister, den højtærede Forsvarsminister og den ærede Ordfører for Venstre har nævnt Tal for, hvor mange der skal ligge dernede i de forskellige Maaneder, saa er dette, om jeg saa maa sige, ganske spildt overfor mig. Jeg har ikke lagt nogen Vægt paa, om der i Sønderjylland laa 600 eller 700 eller 800 Mand paa den ene eller den anden Tid af Aaret. Jeg kan gøre opmærksom paa, at jeg tror nu ikke, den højtærede Forsvarsminister har faaet sine Tal regnet helt rigtigt ud, thi han sagde, at der om Vinteren kun vilde være hundrede Fodfolksoldater i Sønderjylland; der skal imidlertid ligge 2 Regimenter, og saa vidt jeg forstaar den højtærede Forsvarsministers Forslag, skal der dog indkaldes 110 Mand til hvert Regiments Vinterhold. Desuden synes den højtærede Minister ganske at have glemt de Befalingsmandsskoler, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har faaet Øje paa i Dag. Men alt dette skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa, thi det er erter min Mening ganske ligegyldigt, om der er et Par Hundrede Mand flere eller færre i den ene eller anden Maaned. Med Hensyn til Garnisonsfordelingen i de sønderjyske Egne har jeg kun gjort een Betragtning gældende, nemlig at med de talrige Garnisoner følger et talrigt Officerskorps, Divisionskvarter i Haderslev med en General, og hvad dertil hører. Og jeg for min Del er af den Opfattelse, at i nationalt vanskelige Egne forøger man de nationale Modsetninger ved at anbringe for mange militære Befalingsmænd der. Jeg har før sagt, at jeg ikke nævner dette for at kritisere de militære Befalingsmænd, men for at understrege en Kendsgerning, som alle Erfaringer i alle Lande og til alle Tider atter og atter har bragt Vidnesbyrd om. Men det, der for mig har Interesse, er altsaa ikke det, om der ligger nogle faa Hundrede Mand mere eller mindre i Garnison dernede, men at hele Ordningen indrettes paa, at man, ligesom man tidligere havde København